

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

6.Bf.378/2021/11.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. március 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. november 11. napján kihirdetett 31.B.230/2021/15. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 2 (kettő) év börtönbüntetésre enyhíti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetésre vonatkozó rendelkezést mellőzi, I. rendű vádlottat a közterületi felügyelői foglalkozástól tiltja el 5 (öt) évre.

Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 1 (egy) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre enyhíti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi.

Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 5-5 (öt-öt) évi próbaidőre felfüggeszti.

Az I. és II. r. vádlottak a szabadságvesztés végrehajtása esetén abból legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatóak feltételes szabadságra.

Terhelt3 III. r. vádlott cselekményét 1 rendbeli, a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntettének minősíti.

Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovás intézkedésre enyhíti, a vele szemben alkalmazott vagyonelkobzás intézkedést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. november 11. napján kihirdetett 31.B.230/2021/15. számú ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 294. § (1) és (3) bekezdés aa) pont], ezért 3 év börtönbüntetésre, 5 év közszolgálati tisztviselői foglalkozástól eltiltásra és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Terhelt2 II. r. vádlott bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében mint bűnsegédet [Btk. 294. § (1) és (3) bekezdés aa) pont], ezért 2 év 6 hónap börtönbüntetésre, 5 év közterületi segédfelügyelői foglalkozástól eltiltásra és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az I. és II. r. vádlottak tekintetében egyaránt rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1) és (2) bekezdés], ezért halmazati büntetésül 30 napi tétel, napi tételenként 1000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A törvényszék a III. r. vádlottal szemben 40.000 forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el. Kötelezte az I.r. és a III. r. vádlottakat a vonatkozásukban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A kihirdetett ítéletet a tárgyaláson jelenlévő ügyész az I. és II. r. vádlottak tekintetében tudomásul vette, ellenben a III. r. vádlott terhére súlyosításért, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében fellebbezést jelentett be. Az I., II. és III. r. vádlottak enyhítésért, az I. és II. r. vádlottak védői elsődlegesen bizonyítottság hiányában történő felmentésért, másodlagosan a büntetések enyhítéséért, míg a III. r. vádlott védője felmentésért jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyészség írásban is előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a korrupciós bűncselekmények rendkívüli elszaporodottságát a III. r. vádlott tekintetében nem súlyának megfelelően értékelte. A Transparency International 2020-as jelentésére utalva kiemelte, hogy a korrupciós cselekmények aktív oldalát elkövető személyeknek különösen nagy szerepe van. Érvelése szerint a cselekmény tárgyi súlyára, büntetési fenyegetettségére figyelemmel nem indokolt végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetésnél enyhébb büntetés kiszabása a III. r. vádlottal szemben, akinek személyében rejlő társadalomra veszélyesség különösen jelentős.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.897/2021/5. számú átiratában az ügyési fellebbezést módosítással tartotta fenn, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Hivatkozott arra, hogy a törvényszék az eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, az ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Ennek keretében az I.r. és II. r. vádlott védekezésével szemben megalapozott, felülbírálatra alkalmas tényállást állapított meg, amelyet részletesen, a logika szabályainak megfelelően megindokolt. Ezért a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezések a felülmérlegelés tilalma okán nem vezethetnek eredményre. Álláspontja szerint a törvényszék helytállóan következtetett a vádlottak bűnösségére, és cselekményeiket törvényesen minősítette. A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket helyesen sorolta fel, ugyanakkor megjegyezte, hogy az I.r. és II. r. vádlottakkal szemben szükséges a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként kiszabottnak tekinteni és ezt az ítéletben feltüntetni. A fellebbviteli főügyészség a III. r. vádlott tekintetében rámutatott arra, hogy a kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek száma nem igazodik a bűncselekmények tárgyi súlyához, míg a napi tételnek megfelelő összeg a III. r. vádlott vagyoni és jövedelmi viszonyaihoz. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, és a III. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát és az egy napi tételnek megfelelő összeget emelje meg, egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdés alapján hagyja helyben azzal, hogy az I. és II. r. vádlottakkal szemben a szabadságvesztést büntetésként és a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekintse kiszabottnak.

[5] Az I. r. vádlott védője is előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását. Ebben rámutatott a történeti tényállás és az annak alapjául szolgáló III. r. vádlotti vallomások és tanú tanúvallomása közötti ellentmondásokra. Érvelése szerint a történeti tényállás egyes részei iratellenesek, mint ahogy a jogi indokolás is ellentmond a megállapított tényállásnak. Hivatkozott arra is, hogy az I. r. vádlott az ítéletben megállapítottakkal ellentétben figyelmeztetést alkalmazott, tehát a hivatali kötelezettségét nem szegte meg. Ezért elsődlegesen a tényállás kiegészítését és annak alapján az I. r. vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentését indítványozta. Másodlagos kérelme a kiszabott büntetés enyhítésére irányult. E körben kifejtette, hogy az I. r. vádlott huzamosabb ideig dolgozott Újbuda Önkormányzat Közterület-felügyeleténél, ahol szolgálati jellemzése szerint munkáját mindig rendben és tisztességesen végezte, teljesítménye alapján rendszeres elismerésben részesült. Csatolta a vádlott gyermekének egyetemi hallgatói jogviszony igazolását is. Az enyhítő körülmények számára és súlyára figyelemmel a kiszabott szabadságvesztés tartamának mérséklését és próbaidőre történő felfüggesztését kérte. A foglalkozástól eltiltásra nem tett indítványt.

[6] A II. r. vádlott védője is előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását. Álláspontja szerint a tényállás és a jogi minősítés részben megalapozatlan. Rámutatott, hogy a bírói indokolás a III. r. vádlott ténybeli beismerő vallomására épült és logikai következtetések során jutott el II. r. vádlott bűnösségének megállapításához. Hangsúlyozta, hogy az I. és II. r. vádlottak tevőlegessége jelen ügyben elvált egymástól, e két vádlott nem tett terhelő vallomást sem saját magára, sem egymásra. Miután védelem nem volt jelen a másik két személy megállapodásánál, ezért nem volt tisztában a bűncselekmény elkövetésével, így ahhoz segítséget sem tudott nyújtani. Ezért elsődlegesen eltérő tényállás megállapítását és a

II. r. vádlott felmentését indítványozta. Másodlagosan a tényleges szabadságelvonással járó büntetés kiszabásának mellőzését és a II. r. vádlott előzetes mentesítésben részesítését kérte.

[7] A III. r. vádlott védője is előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását. Kiemelte, hogy a III. r. vádlottnak sem a vesztegetésre tett utalások alkalmával, sem később nem volt olyan szándéka, hogy pénzt adjon az I. és II. r. vádlottaknak. Pénzátadás és ígéret hiányában pedig a terhére rótt cselekmény nem állapítható meg. Hangsúlyozta, hogy a vádlottat munkája az egészségügyhöz köti, így számára a büntetlen előélet létkérdés. Érvelése szerint, amikor az elsőfokú bíróság pénzbüntetést szabott ki a III. r. vádlottal szemben, azt üzent, hogy kénytelen volt megállapítani a III. r. vádlott bűnösségét, de a lehető legenyhébb büntetést alkalmazta, mert értékelte a III. r. vádlott társadalmilag hasznos magatartását. Mindezek alapján elsődlegesen a III. r. vádlott felmentését, másodlagosan pedig az ügyészi indítvány elutasítását indítványozta.

[8] Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a bejelentett fellebbezését és annak írásbeli indokolásában írtakat változatlanul fenntartotta. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiányos és saját indokolásával is ellentétes. Rámutatott arra, hogy a III. r. vádlott nem tudta, hogy bűncselekményt valósít meg és magát is bűncselekmény elkövetésével terheli, ezért tartotta fenn a büntetőeljárás során a terhelő nyilatkozatát. A kifejtettek alapján elsődlegesen az I.r. vádlott bizonyítottság hiányában történő felmentésére tett indítványt, másodlagosan védence bűnösségének kimondását a Btk. 294. § (1) bekezdése szerinti alapesetben kérte, harmadlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítésére, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tett indítványt.

[9] A II. r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezését, annak irányát és írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Kiemelte, hogy az ítéleti tényállás feltételezéseken alapul, ezért a II. r. vádlott tagadó vallomására figyelemmel őt fel kell menteni az ellene emelt vád alól. Ezért elsődlegesen a II. r. vádlott felmentésére, másodlagosan az ítélet belső arányosítására és a II. r. vádlott személyi körülményeire figyelemmel végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására, továbbá II. r. vádlott előzetes mentesítésben részesítésére tett indítványt.

[10] A III. r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében fellebbezését és annak írásbeli indokolását változatlanul fenntartotta. Kiemelte, hogy a III. r. vádlott nem akart ebben az ügyben komolyan részt venni. Rámutatott arra, hogy a védence esetében, aki a hatóság előtt feltárta a korrupciós cselekmény elkövetését, alappal nem lehet hivatkozni az elszaporodottságra, mint súlyosító körülményre. A III.r. vádlott kedvező személyi körülményeit kiemelve elsődlegesen felmentésére, másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[11] Az I. és II. r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védőjéhez, a III. r. vádlott nem nyilatkozott.

[12] Az ügyész, a vádlottak és a védők által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörűen bírálta felül. Ebből következően a másodfokú bíróság vizsgálta az ügyben az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét.

[13] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék eljárása során a perrendi szabályokat alapvetően megtartotta, hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértésre egyik érdekelt sem hivatkozott. Ugyanakkor a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék azzal, hogy a vádirat kézbesítésétől (2021. június 26.) számított három hónapon túl tartotta meg az előkészítő ülést (2021. november 11.), megsértette a Be. 499. § (2) bekezdését; továbbá akkor, amikor a mentességi jogával élő III. r. vádlottat szembesítette a II. r. vádlottal, megsértette azon eljárási szabályt, hogy aki él a mentességi jogával, az nem kötelezhető nyilatkozattételre. A megjelölt eljárási szabálysértések az ügy érdemére kihatással azonban nem voltak.

[14] Az elsőfokú bíróság a tárgyalás során a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat betartotta, a vádlottak és védőik az eljárásban törvényes jogaikat maradéktalanul gyakorolhatták, és az eljárásban résztvevő személyek – a vádlottak és a tanú – figyelmeztetése a törvényi előírásoknak megfelelően történt.

[15] A törvényszék az ítéleti tényállást mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállás maradéktalan tisztázására törekedett, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a fellelhető bizonyítékokat számba vette. Ennek keretében kihallgatta a vádlottakat, akik közül I. és III. r. vádlott nem tett vallomást a tárgyaláson, ezért a bíróság korábbi vallomásaikat ismertette. Az I. és II. r. vádlottak tagadták a bűncselekmény elkövetését, védekezésükkel szemben a törvényszék a III. r. vádlott önmagát is terhelő írásbeli vallomásával egyezően állapította meg a tényállást. Kihallgatta a III. r. vádlott édesanyját is, aki az ügy érdemére vonatkozóan egybehangzóan vallott a III. r. vádlottal. A fellebbviteli bíróság - az I. r. vádlott védőjének perbeszédében foglaltakra utalva – a III. r. vádlott és édesanyja által tett vallomások között nem észlelt olyan ellentmondást, amely a tényállás megállapítását kizárta, támadhatóvá tenné. Az elsőfokú bíróság az ítélete 4. oldalának 6. bekezdésétől a 6. oldal 2. bekezdéséig ismertette, valamint egyenként és összességében értékelte a bizonyítékokat. Az elsőfokú bíróság meggyőző indokát adta annak, hogy az I. és II. r. vádlottak tagadó vallomásaival szemben az ítéleti tényállását miért a III. r. vádlott ténybeli beismerő vallomására és azt érdemben alátámasztó tanúvallomásra, valamint az ismertetett okirati bizonyítékokra alapította. A perbíróság tehát mérlegelési jogkörében eljárva ítélete 3. oldalának első bekezdésétől a 4. oldal 5. bekezdéséig marasztaló történeti tényállást állapított meg.

[16] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítélőtábla felülbírálata alapjául elfogadta.

[17] A III. r. vádlottnak és az I-III. r. védőknek eltérő tényállás megállapítására, III. r. védőnek tényállási elemek hiányára hivatkozó és elsődlegesen felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

[18] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. E feltételek hiányában a Be. 594. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat. A III. r. vádlott és az I-III. r. védők fellebbezéseikben új tényre, új bizonyítékra nem hivatkoztak, új bizonyítási indítványt nem tettek, ezért a III. r. vádlottnak és a védőknek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül elsődlegesen a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett. Az elsőfokú bíróság a ténybíróság, feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összhatásában értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa. Az ítélőtábla álláspontja szerint e kötelezettségének a törvényszék eleget tett.

[19] Az I. r. vádlott védőjének az eltérő jogi minősítés érdekében bejelentett fellebbezése sem alapos.

[20] Az irányadó tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és nem tévedett a korrupciós bűncselekmény jogi minősítésekor sem. Az I. r. vádlott azzal a magatartásával, hogy közterületfelügyelői szolgálata során, mint hivatalos személy elfogadta a III. r. vádlottól a vagyoni előny ígéretét és cserében eltekintett a feljelentés megtételétől, megvalósította a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés aa) pontja szerint minősülő korrupciós bűncselekmény minősített esetének törvényi tényállási elemeit. Kötelességszegése éppen abban állt, hogy nem alkalmazott figyelmeztetést és a szabálysértés miatt feljelentést sem tett. A II. r. vádlott azzal a magatartásával, hogy segédfelügyelőként járőrtársi szolgálata során a III. r. vádlottat az I. r. vádlotthoz irányította azzal, hogy a feljelentést máshogy is el lehet intézni, majd megadta részére a telefonszámát az ígért jogtalan előny átvételének lebonyolítása érdekében, mint bűnsegéd megvalósította a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés aa) pontja szerint minősülő korrupciós bűncselekmény minősített esetének törvényi tényállási elemeit. A fellebbviteli bíróság vizsgálta a II. r. vádlott esetleges felbujtói szerepét, de arra a következtetésre jutott, hogy mivel nem ő volt az elkövetésre irányuló szándék kialakítója, ezért nem felbujtója, hanem

bűnsegéde a tettesi magatartásnak. A III. r. vádlott azzal a magatartásával, hogy a közterület-felügyelőknek előnyt ígért azért, hogy eltekintsenek esetében a szabálysértési feljelentés megtételétől, megvalósította a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő korrupciós bűncselekmény minősített esetének törvényi tényállási elemeit. A védelmi érveléssel összefüggésben a fellebbviteli bíróság kiemeli, hogy az előny ígérétevel a terhére rótt bűncselekménye befejezetté vált.

[21] Ugyanakkor tévedett a törvényszék, amikor 2 rendbeli hivatali vesztegetés büntetében mondta ki a III. r. vádlott bűnösségét, hiszen a rendbeliség a megvesztegetett hivatalos személyek (korrupciós kapcsolatok) számához igazodik. Miután csak az I. r. vádlott volt hivatalos személy, ezért a fellebbviteli bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és Terhelt3 III. r. vádlott cselekményét 1 rendbeli, a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetéként minősítette, figyelemmel arra, hogy az alaki halmazat mellőzése, ezzel együtt a minősítés megváltoztatása esetén nem szükséges külön felmentő rendelkezés meghozatala.

[22] Az ügyészség III. r. vádlott tekintetében bejelentett súlyosításra irányuló fellebbezése nem alapos, míg az I. és II. r. vádlottak és védőik enyhítésre irányuló fellebbezése megalapozott.

[23] A Fővárosi Törvényszék ítélete 7. oldal 4. és 5. bekezdésében helyesen sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. A 7. oldal 7. bekezdésében szereplő súlyosító körülményre utalást a fellebbviteli bíróság mellőzi.

[24] A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett cselekmény, az irányadó középérték a Btk. 80.§ (2) bekezdésére figyelemmel öt év. A büntetési tétellel fenyegetettség a bűncselekmény absztrakt társadalomra veszélyességére utal, mely jelen esetben magas. Ugyanakkor az ítéltábla álláspontja szerint a bűncselekmény konkrét társadalomra veszélyessége mérsékeltebb, nem olyan súlyú, ami szükségessé tenné végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 2 év, a bűnsegédi magatartást megvalósító Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést pedig a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel 1 év 6 hónap börtönbüntetésre enyhítette, és a szabadságvesztés büntetés végrehajtását mind a két vádlott tekintetében 5-5 év próbaidőre – a törvényi maximumban – felfüggesztette. Ezzel együtt a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján törvényesen került meghatározásra.

[25] A foglalkozástól eltiltás büntetés kapcsán a fellebbviteli bíróság nem értett egyet Terhelt1 I. r. vádlott esetében annak megnevezésével, miután a foglalkozás típusát pontosan meg kell jelölni. Az ítéltábla ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és az I. r. vádlottat a

közterületi felügyelői foglalkozástól tiltotta el 5 évre. Ugyanakkor megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy a foglalkozástól eltiltás nemét és mértékét a törvényszék a II. r. vádlott esetében helyesen jelölte meg. A foglalkozástól eltiltás büntetés tartama a Btk. 53. § (1) és (2) bekezdése alapján arányosan került megállapításra mindkét vádlott esetében, melynek alapja a Btk. 52. § (1) bekezdés (1) bekezdés b) pontja.

[26] Megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján az I. és II. r. vádlottakat pénzbüntetésre is kellett volna ítélni, hiszen haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztést szabott ki velük szemben a törvényszék és a vádlottaknak megfelelő jövedelme, vagyona van, de a súlyosítási tilalom miatt a másodfokú eljárásban erre nem kerülhetett sor.

[27] A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint e büntetések együttesen alkalmasak a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok eléréséhez, megfelelően szolgálják mind a speciális, mind a generális prevenciót.

[28] A másodfokú bíróság végrehajtás esetére a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátásról.

[29] A fellebbviteli bíróság egyetértett a III. r. vádlott védőjének az ügyészség súlyosítás érdekében benyújtott fellebbezésének elutasítására irányuló indítványával. Az ítéltábla álláspontja szerint a Btk. 294.§ (5) bekezdésére figyelemmel a III. r. vádlott cselekménye az elbíráláskor olyan csekély fokban volt veszélyes a társadalomra, hogy a büntető törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen. A fellebbviteli bíróság ezért – mivel a megrovás intézkedés alkalmazásának a törvényi feltételei is fennállnak -, az elsőfokú bíróság ítéletet megváltoztatta és a Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést a Btk. 64. § (1) bekezdése szerinti megrovás intézkedésre enyhítette. A megrovással kifejezi helytelenítését a jogellenes cselekmény miatt és felszólítja a III. r. vádlottat, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

[30] A Btk. 74. § (1) bekezdésének f) pontjára figyelemmel az ígért vagyoni előny tárgyára is vagyonelkobzást kell elrendelni. A 78/2009. BK vélemény II. pontja értelmében a passzív vesztegetővel szemben azonban nem lehet vagyonelkobzást elrendelni, ha a bűncselekmény elkövetése révén, vagy azzal összefüggésben nem szerezte meg a vagyoni előnyt; ilyenkor az intézkedést az ígért vagyoni előny tárgyára az aktív vesztegetővel szemben kell alkalmazni. Az ígért vagyoni előnyre a vagyonelkobzás elrendelésének azonban az aktív vesztegetővel szemben is csak akkor van helye, ha az ígért vagyoni előny tárgya az elkövetést megelőzően az elkövető rendelkezésére állt és azt bizonyítottan arra szánta, hogy vagyoni előnyként a passzív vesztegetőnek juttassa. Jelen ügyben a III. r. vádlottnak, figyelemmel arra, hogy a cselekményt feltárta a hatóság előtt, már nem állt szándékában, hogy vagyoni előnyhöz juttassa a közterület-felügyelőket, így a vagyonelkobzás törvényi

feltételei az ő vonatkozásában nem állnak fenn. Ezért az ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatva a III. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonek Kobzás intézkedést mellőzte.

[31] A Btk. 102.§ (1) bekezdése értelmében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság az ügydöntő határozatában előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes. Az előzetes mentesítés rendkívüli intézmény, az érdemesség megítélésénél az elkövető személyén és életvitelén kívül a bűncselekmény tárgyi súlyát és jellegét is értékelni kell. A kialakult bírói gyakorlat nem tartja érdemesnek előzetes mentesítésre a korrupciós bűntettek elkövetőit, ezért a II. r. vádlott védőjének erre irányuló indítványa nem foghatott helyt, és I. r. vádlott tekintetében sem kerülhetett erre sor.

[32] A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján –helybenhagyta.

[33] A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 599. § (1) bekezdésén, valamint a Be. 606. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2022. március 18.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva s.k.

Dr. Belovai Henriette s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.230/2021/15. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.378/2021/11. számú ítéletében írt változtatással Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak tekintetében 2022. március 18. napján jogerőre emelkedett és a – felfüggesztett szabadságvesztés kivételével – végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2022. március 18.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke